

Popoln prvi šolski dan

Prvi šolski dan je nekaj posebnega. Dobimo nov sedežni red, nove zvezke in knjige, novega učitelja ali celo sošolca.

Samo z opomini in ukori je po starem. Pri meni se zaplete zaradi zamujanja. Enkrat sem prišel ob napačni uri. Enkrat sem prišel v napačno učilnico. In enkrat sem prišel v napačno šolo. Ampak v prvem razredu se to lahko zgodi vsakemu, a ne?

Mama je bila zaradi tega že en teden pred začetkom malo živčna. Rekla je, da moram z zamujanjem nehati. Zato smo se na prvi šolski dan tokrat res dobro pripravili. Nakupili smo zvezke in svinčnike in druge potrebščine in vse skupaj zložili v torbo. Torbo sem postavil k vratom, da ne bi pozabil, kje je. Mama mi je pripravila hlače, nogavice in majico. Za vsak primer je izbrala obleko za toplejše in hladnejše vreme. To je pomenilo dva kupčka, ki se ju nisem smel pritakniti. Še dva kupčka je dodala za primer, da se mi pri zajtrku polije kakav ali zgodi kaka druga nesreča.

Meni se je zdelo, da malo pretiravam.

Mama je samo malo zavihala nos. Sem pozabil, kako hitro se umažem? To jo je spomnilo, da je naredila natančen urnik za dan pred šolo. V podrobnosti se ne bi spuščal, a bilo je veliko umivanja, striženja in česanja.

Zadnja nevarnost je bila, da se prepozno zbudimo.

Mama je poiskala vse budilke, ki smo jih imeli. Ob pol sedmih se bo prižgal še radio. In naročila bo še telefonsko bujenje.

Oče je moral nastaviti posebno stikalo, ki bo navsezgodaj prižgalo luč, če vsega skupaj slučajno ne bi slišali. Od nekod je privlekel starinsko budilko na navijanje, če bi zmanjkalo elektrike in baterij. Takšne budilke so praktično neuničljive, je rekel.

Dan pred začetkom šole smo ves dan letali naokrog in preverjali, če je vse pripravljeno. Večerjo smo imeli zgodaj, da bi se lahko dobro naspali.

To je bila napaka, ker smo se potem budni ure in ure premetavali po

